

Sygn. akt XVII AmE 23/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Witold Rękosiewicz

Protokolant: sekretarz sądowy Magdalena Żabińska

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2022 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

z siedzibą w S.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 10 września 2019 r. znak (...). (...)(...)

I. oddała odwołanie,

II. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Witold Rękosiewicz.

Sygn. akt XVII AmE 23/20

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE, pozwany) decyzją z dnia 10 września 2019 r. nr (...). (...) (...) na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 1h, art. 56 ust. 2, art. 56 ust. 2h pkt 1 w zw. z art. 4ba ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r., poz. 755, z późn. zm., dalej: Pe) oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm., dalej: k.p.a.) w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy (...) sp. z o. o. z siedzibą w S. (Przedsiębiorca, Spółka, powód) orzekł, że:

1. Przedsiębiorca nie opublikował na posiadanej stronie internetowej wykazu przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się wytwarzaniem, obrotem, w tym obrotem z zagranicą paliwami ciekłymi, podmiotów przywożących i odbiorców końcowych paliw ciekłych, którym świadczył w ciągu ostatnich 12 miesięcy usługi magazynowania, przeładunku, przesyłania lub dystrybucji,

2. za działanie opisane w pkt 1 wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 15 000 zł.

(...) sp. z o. o. z siedzibą w S. w złożonym odwołaniu zaskarżył powyższą decyzję Prezesa URE w całości. Zaskarżonej decyzji powód zarzucił naruszenie prawa materialnego tj.:

1. art. 4ba ust. 3 w zw. z ust. 1 ustawy Prawo energetyczne poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, iż w okolicznościach niniejszej sprawy powód naruszył wynikający z jego dyspozycji obowiązek udostępniania w swojej siedzibie oraz na swojej stronie internetowej wykazu, o którym mowa w ust. 1, pomimo iż powódka dochowując należytej staranności w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej publikowała przedmiotowy wykaz od samego początku wprowadzenia ustawowego obowiązku w tym zakresie, tj. od 2016 r.,
2. art. 56 ust. 2 w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne w zw. z art. 104 § 1 w zw. z art. 107 § 1 k.p.a. poprzez błędne oznaczenie strony w wydanej decyzji, co winno skutkować jej uchyleniem w całości.

Na podstawie powyższych zarzutów powód wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonej decyzji w całości,
2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Powód podniósł, że w dacie wydania zaskarżonej decyzji Spółka miała siedzibę w S.. Wskazując w zaskarżonej decyzji W. jako siedziby Spółki Prezes URE błędnie oznaczył jej adresata. W ocenie powoda należy uznać, iż decyzja, która nie zawiera wszystkich składników określonych w art. 107 § 1 k.p.a. lub w przepisach szczególnych, jest wadliwa. Brak oznaczenia strony pociąga za sobą brak decyzji. Powód wskazał, że w przypadku zmiany danych strony w trakcie postępowania, w decyzji należy podać dane aktualne w dacie jej wydania. Jeżeli do zmiany danych strony doszło już po wydaniu decyzji, na podstawie przepisów k.p.a. nie ma możliwości zmiany decyzji w tym zakresie. Na podstawie przedstawionej argumentacji powód stwierdził, że ze względu na błędne oznaczenie przez Prezesa URE w decyzji siedziby Spółki zaskarżona decyzja powinna być uchylona w całości.

Zdaniem powoda w zaskarżonej decyzji Prezes URE, mimo wyjaśnień składanych przez pracowników Spółki, błędnie stwierdził, że Spółka nie publikowała na swojej stronie internetowej wykazu przedsiębiorstw energetycznych, o którym mowa w art. 4ba ust. 1 Pe. Powód zakwestionował dokonane w tym zakresie ustalenia. Stwierdził, że takie stanowisko nie ma uzasadnienia w zgromadzonym materiale dowodowym. Zaznaczył, że od wejścia w życie art. 4ba ust. 1 Pe publikuje na swojej stronie internetowej wykaz przedsiębiorstw energetycznych. Według powoda, w dniu 29 maja 2018 r. strona internetowa Spółki została prawdopodobnie zawirusowana i w efekcie jej treść nie wyświetlała się prawidłowo. W ocenie powoda nie zmienia to faktu, że zgodnie z ciążącym na Spółce obowiązkiem, wykaz został opublikowany. Powód zauważył, że art. 4ba ust. 1 i 3 Pe nie wskazuje jakiegos szczególnego sposobu publikacji a ewentualne awarie strony internetowej są traktowane jako niewywiązanie się z obowiązku ustawowego. Wskazał, że podmiot obsługujący stronę internetową Spółki w złożonym oświadczeniu podał wszystkie daty awarii strony internetowej, oraz wyjaśnił, że w takiej sytuacji zawirusowana zawartość była zastąpiona kopią strony internetowej z dnia 29 października 2016 r. Opierając się na dokonanych ustaleniach faktycznych Prezes URE nie miał podstaw do przyjęcia, że Spółka nie publikowała wykazu przedsiębiorstw energetycznych. Powód zarzucił Prezesowi URE brak wyjaśnienia, które dowody przesądziły o takim stwierdzeniu i z jakich względów odmówił wiarygodności przedstawionym przez Spółkę dowodom. Powód oświadczył, że wystąpił do operatora o przedstawienie archiwalnych kopii jego strony internetowej, lecz do momentu składania odwołania nie uzyskał tych kopii.

Zdaniem powoda analiza rzeczywistego stanu sprawy powinna prowadzić do wniosku, że Spółka nie naruszyła art. 4ba ust. 3 w zw. z ust. 1 Pe. W tej sytuacji nałożenie na Spółkę kary pieniężnej narusza wskazane przepisy i powinno prowadzić do uchylenia zaskarżonej decyzji.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie odwołania i zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa URE zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Prezes URE stwierdził, że wprowadzony od dnia 2 września 2016 r. obowiązek, o którym mowa w art. 4ba ust. 1 i 3 Pe dotyczył powodowej Spółki, ponieważ prowadziła w 2016 r. koncesjonowaną działalność gospodarczą i osiągnęła przychód w wysokości (...) zł. Wskazał, że powód powinien pierwszy raz ustalić wykaz na 30 września 2016 r. i opublikować na swojej stronie internetowej w dniu 7 października 2016 r. Powód nie opublikował wykazu na stronie internetowej we wskazanym dniu oraz w dacie zabezpieczenia strony internetowej dniu 28 maja 2018 r.

W odpowiedzi na zarzut błędnego oznaczenia w zaskarżonej decyzji siedziby powoda pozwany wyjaśnił, że było to wynikiem oczywistej omyłki pisarskiej, która nie stanowiła omyłki istotnej, została sprostowana postanowieniem z dnia 13 grudnia 2019 r., znajdującym się w aktach administracyjnych i z tego względu nie może prowadzić do uchylenia zaskarżonej decyzji. Pozwany dodał, że jak wynika ze znajdujących się w aktach sprawy, dokumentów, w toku postępowania pisma były kierowane na adres powoda w S.. Ponadto w sentencji decyzji prawidłowo wskazano nazwę i NIP powoda, oraz skierowano decyzję pod właściwy adres. W tym stanie wnioszek powoda o uchylenie zaskarżonej decyzji uznał Prezes URE za bezpodstawny.

Prezes URE oświadczył, że poddał analizie wszystkie mające zastosowanie w sprawie dowody wskazujące naruszenie przez powoda art. 4ba ust. 3 Pe poprzez nieopublikowanie na posiadanej stronie internetowej wykazu przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 4ba ust. 1 Pe. W odniesieniu do argumentacji powoda, że wykaz został opublikowany, a jego brak na stronie internetowej Spółki w dniu 29 maja 2018 r. prawdopodobnie wynikał z zawirusowania, Prezes URE wskazał, że na powodzie ciąży dbałość o treść jego strony internetowej. Zaniedbania przedsiębiorcy, który prowadzi stronę internetową Spółki są wewnętrzną sprawą powoda. Nie zwalniają one powoda z odpowiedzialności za niewywiązanie się przez niego z określonego w art. 4ba ust. 3 Pe obowiązku. Pozwany wskazał, że powód zaniedbał śledzenie informacji publikowanych na swojej stronie internetowej mimo, że spoczywają na nim obowiązki wynikające z art. 4ba ust. 3 Pe. W ocenie pozwanego, z tej przyczyny powód nie może zwolnić się z odpowiedzialności z naruszenie obowiązków. Pozwany zauważył, że niemożność uzyskania archiwalnych wersji strony internetowej do dnia wniesienia odwołania nie daje podstaw do przypuszczenia, w jakim okresie wykaz był publikowany na stronie internetowej Spółki. Dodał, że powód nie przedstawił żadnych dowodów potwierdzających zamieszczenie wykazu na stronie internetowej przed wszczęciem postępowania administracyjnego. Prezes URE podkreślił, że przy wydawaniu zaskarżonej decyzji opierał się na danych uzyskanych w dniu 29 maja 2018 r., z których wynikało, że wykaz nie był opublikowany na stronie internetowej Spółki. Prezes URE wskazał, że stwierdzone naruszenie stanowi delikt administracyjny, którego cechą jest wina obiektywna, przejawiająca się w obiektywnym fakcie naruszenia sankcjonowanej normy. W rozpoznawanej sprawie normą tą jest art. 4ba ust. 3 Pe. Na podstawie powołanego wyroku Trybunału Konstytucyjnego pozwany wskazał, że w przypadku, gdy odpowiedzialność oparta jest na bezprawności czynu sam fakt naruszenia prawa stanowi podstawę do zastosowania sankcji. Stwierdził, że z uwagi na obiektywny charakter odpowiedzialności za popełnienie deliktu administracyjnego i ustanowienie sankcji za naruszenie obowiązku, był zobligowany do nałożenia na powoda kary pieniężnej w wysokości określonej w ustawie. Prezes URE wskazał, że powód jako podmiot koncesjonowany, powinien znać obowiązujące przepisy regulujące zasady prowadzenia tej działalności. W przypadku odpowiedzialności administracyjnej o charakterze obiektywnym powód powinien wykazać, że okoliczności obiektywne uniemożliwiają przypisanie Spółce naruszenia przepisów ustawy ze względu na podejmowane przez nią działania prewencyjno-ostrożnościowe. Prezes URE zaznaczył, że powód nie wykazał podejmowania działań ostrożnościowych. Nie zgodził się z twierdzeniem odwołania, że wykaz był opublikowany zgodnie z obowiązkiem ustawowym. Podkreślił, że okres trwania naruszenia był znaczny. Na podstawie treści art. 56 ust. 1 pkt 18 Pe pozwany wskazał, że dobrem chronionym w tym przepisie jest publikacja wykazu na stronie internetowej w terminie określonym ustawowo. Szkodliwość czynu jest uzależniona od wielkości opóźnienia, które w nin. sprawie jest znaczne. Powód powinien opublikować wykaz w dniu 7 października 2016 r. Ponadto pozwany wskazał, że ze względu na jawność dostęp do wykazu powinien mieć każdy zainteresowany. Wprowadzenie obowiązku publikacji miało na celu ograniczenie „szarej strefy” w sektorze paliwowym. Niewykonanie obowiązku doprowadziło do naruszenia dobra chronionego ustawą. W ocenie pozwanego nie można uznać, że stopień szkodliwości nie był znikomy. Prezes URE stwierdził, że powód nie dochował należytej staranności w celu realizacji przewidzianego

w ustawie obowiązku i zrealizował obowiązek dopiero po wszczęciu przez Prezesa URE postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 maja 2018 r. Prezes URE ustalił, że na stronie internetowej (...) sp. z o. o. z siedzibą w S. nie był opublikowany, zgodnie z przepisem art. 4ba ust. 3 Pe, wykaz przedsiębiorstw energetycznych, o którym mowa w art. 4ba ust. 1 Pe. Dla celów dowodowych Prezes URE zabezpieczył kopię strony internetowej Spółki z dnia 29 maja 2018 r., która została włączona do akt administracyjnych (k. 4 -8 akt adm.)

Pismem z dnia 12 czerwca 2018 r. Prezes URE zawiadomił (...) sp. z o. o. o wszczęciu postępowania dowodowego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z brakiem opublikowania na stronie internetowej Spółki wykazu, o którym mowa w art. 4ba ust. 3 Pe. (k. 1-2 akt adm.)

W piśmie z dnia 16 lipca 2018 r. Przedsiębiorca wyjaśnił, że w wyniku zawirusowania strony internetowej Spółki zamiast właściwej zawartości pojawiły się linki i reklamy równego rodzaju. W piśmie wskazano, że prawdopodobnie w dniu 29 maja 2018 r., w momencie wykonywania kopii przez Urząd strona mogła już nie pokazywać właściwej zawartości. Przedsiębiorca przedstawił oświadczenie firmy informatycznej obsługującej stronę internetową Spółki, w którym poinformowano, że na przełomie roku 2017 i 2018 kilkakrotnie doszło do zawirusowania strony internetowej (...) (...). W wyniku zawirusowania na stronie pojawiały się linki i reklamy. Firma informatyczna każdorazowo przywracała stronę z kopii bezpieczeństwa z dnia 29 października 2016 r., która była ostatnią wersją bez wirusów przekazaną od twórcy strony. W wyniku odtworzenia na stronie nie było danych zamieszczonych po 29 października 2016 r. Firma informatyczna obsługująca stronę internetową nie informowała Spółki, że po przywróceniu na stronie nie pojawiały się już treści zamieszczone w okresie późniejszym. W oświadczeniu podano daty awarii i odtworzenia strony internetowej (...) (...). (k. 9-11 akt adm.)

Pismem z dnia 29 sierpnia 2018 r. Prezes URE wezwał Przedsiębiorcę do złożenia, wyjaśnień i dokumentów potwierdzających, w jakiej dacie pierwszy raz Spółka opublikowała wykaz na stronie internetowej oraz czy od pierwszej awarii strony internetowej z dnia 17 października 2017 r. publikowana była kopia bezpieczeństwa z dnia 29 października 2018 r. niezawierająca powyższego wykazu. (k. 17-18 akt adm.)

W piśmie z dnia 24 września 2018 r. powód poinformował, że po raz pierwszy wykaz został opublikowany na stronie internetowej w dniu 4 listopada 2016 r. (k. 20 akt adm.)

Pismem z dnia 15 października 2018 r. Prezesa URE sprecyzował wezwanie z dnia 29 sierpnia 2018 r. wskazując, że wzywa Przedsiębiorcę do złożenia wyjaśnień oraz dokumentów potwierdzających kiedy został opublikowany wspomniany wykaz na stronie internetowej oraz czy od pierwszej awarii strony internetowej z dnia 17 października 2017 r. publikowana była kopia bezpieczeństwa z dnia 29 października 2016 r., która nie zawierała powyższego wykazu. (k. 22-23 akt adm.)

W odpowiedzi z dnia 7 listopada 2018 r. Spółka złożyła kolejne oświadczenie firmy (...) s.c., w którym podano, że cała zawartość strony była zawsze nadpisywana kopią z 29 października 2016 r. jako jedyną czystą kopia posiadaną przez firmę. (...) s.c. oświadczyła, że nie mogła wygenerować potwierdzenia zamieszczenia pierwszego wpisu, bo logi i baza strony zostały również odtworzone z kopii wykonanej w czasie, gdy tego rodzaju wpisy nie były jeszcze publikowane. Sama kopia została wykonana przez twórcę strony zaraz po jej publikacji. (k. 25-26 akt adm.)

Pismem z dnia 3 stycznia 2019 r. Prezes URE zawiadomił Spółkę o zakończeniu postępowania dowodowego. (k. 28 akt adm.)

W zw. z koniecznością uzupełnienia zebranego materiału dowodowego Prezes URE postanowieniem z dnia 18 lutego 2019 r. podjął postępowanie i wezwał powoda do przesłania wymienionych w postanowieniu dokumentów i złożenia wyjaśnień. (k. 31-32 akt adm.)

Przedsiębiorca w dniu 13 marca 2019 r. przesłał do Prezesa URE pismo z załączonymi korektami sprawozdań zawierających informacje o podmiotach zlecających usługi magazynowania, przeładunku, przesyłania lub dystrybucji paliw ciekłych za okres 06.12.2017 r. – 01.02.2018 r. (k. 55-76 akt adm.)

W dniu 22 marca 2019 r. Przedsiębiorca skierował do Prezesa URE odpowiedź na postanowienie o podjęciu zakońzonego postępowania dowodowego, którym złożył wyjaśnienia i dołączył dokumenty. (k. 80-83 akt adm.)

Pismem z dnia 13 lipca 2019 r. Przedsiębiorca przesłał do Prezesa URE formularze opłaty z tytułu udzielonych koncesji na rok 2017 i rok 2018. Oraz potwierdzenia przelewów opłat koncesyjnych. (k. 77-79 akt adm.)

Prezes URE w dniu 11 kwietnia 2019 r. zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego oraz powiadomił stronę o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy i złożenia ewentualnych dodatkowych uwag i wyjaśnień w Departamencie Rynku Paliw Ciekłych Urzędu Regulacji Energetyki w W. w terminie 7 dni licząc od dnia otrzymania zawiadomienia. (k. 85 akt adm.)

Pismem z dnia 14 maja 2019 r. Prezes URE wezwał Spółkę do nadesłania formularza opłaty koncesyjnej dla koncesji (...) za rok 2018 lub innych dokumentów poświadczających osiągnięty przychód z działalności objętą wyżej wymienioną koncesją. (k. 87 akt adm.)

Ze złożonego w dniu 10 czerwca 2019 r. formularza opłaty koncesyjnej wynika, że w 2018 r. Przedsiębiorca osiągnął przychód w wysokości (...) zł. (k. 89-91 akt adm.)

Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2019 r. Prezes URE sprostował z urzędu omyłkę pisarską w decyzji z dnia 19 września 2019 r. nr (...). (...) (...) w ten sposób, że w miejsce omyłkowo wskazanej jako siedziby powoda „w W.” wpisał „w S.”. (k. 99 akt adm.) Postanowienie zostało przesłane powodowej Spółce.

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych powyżej dowodów zebranych w postępowaniu administracyjnym, twierdzeń stron przedstawionych w pismach procesowych oraz faktów powszechnie znanych. Sąd przyznał moc dowodową wszystkim zebrany w sprawie dokumentom, które nie były przez strony kwestionowane i nie budziły wątpliwości Sądu.

Na podstawie dokonanych ustaleń Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

(...) sp. z o. o. z siedzibą w S. jest przedsiębiorca energetycznym, wykonującym na podstawie udzielonej przez Prezesa URE koncesji od dnia 11 kwietnia 2014 r. działalność gospodarczą w zakresie przeładunku i magazynowania paliw ciekłych. Ustawą z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy Prawo energetyczne oraz innych ustaw (Dz.U. z 2016 r. poz. 1165) do Prawa energetycznego został wprowadzony art. 4ba. W zw. z wejściem tego przepisu w życie z dniem 2 września 2016 r. na podstawie art. 4ba ust. 1 Pe na przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się magazynowaniem, przeładunkiem, przesyłaniem lub dystrybucją paliw ciekłych nałożony został obowiązek prowadzenia wykazu przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się wytwarzaniem, obrotem, w tym obrotem z zagranicą paliwami ciekłymi, podmiotów przywożących i odbiorców końcowych paliw ciekłych, którym świadczyli w ciągu ostatnich 12 miesięcy odpowiednio usługi magazynowania, przeładunku, przesyłania lub dystrybucji według stanu na ostatni dzień każdego miesiąca kalendarzowego w terminie 7 dni od ostatniego dnia miesiąca. Ponadto zgodnie z art. 4ba ust. 3 Pe przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, udostępnia wykaz w swojej siedzibie oraz jeżeli posiada stronę internetową, publikuje ten wykaz na swojej stronie internetowej.

W sprawie bezsporne jest, iż w dacie wejścia w życie art. 4ba Pe, tj. w dniu 2 września 2016 r., nakładającego na przedsiębiorców energetycznych wymienione w tym przepisie obowiązki, powód prowadził koncesjonowaną działalność gospodarczą polegającą na przeładunku i magazynowaniu paliw ciekłych oraz posiadał stronę internetową. Na powódzie ciążył więc obowiązek opublikowania po raz pierwszy wykazu, o którym mowa w art. 4ba ust. 1 i 3 Pe na stronie internetowej w dniu 7 października 2016 r. W piśmie z dnia 24 września 2018 r. powód oświadczył, że po raz pierwszy Spółka opublikowała wykaz na swojej stronie internetowej w dniu 4 listopada 2016 r. Z ustaleń

dokonanych przez Prezesa URE wynika, że dniu 29 maja 2018 r. na stronie internetowej powoda wykaz również nie był opublikowany. Ponadto z przedstawionych przez powoda w postępowaniu administracyjnym oświadczeń firmy informatycznej, obsługującej stronę internetową Spółki wynika, że w dniach 17 października i 9 grudnia 2017 r. oraz 14 lutego i 23 kwietnia 2018 r. strona ta uległa awarii. W celu usunięcia awarii strona internetowa była przywracana z kopii bezpieczeństwa z dnia 29 października 2016 r., na której nie było danych zamieszczonych w późniejszym okresie, a wszystkie kopie strony internetowej Spółki były zawirusowane. Przedstawione okoliczności pozwalają na uznanie, że ze względu na zawirusowanie strony internetowej w ww. dniach wykaz również nie był publikowany na stronie internetowej Spółki. Powyższe okoliczności nie były kwestionowane w odwołaniu. Skoro z przedstawionych przez powoda informacji oraz z ustaleń dokonanych przez Prezesa URE bezspornie wynika, iż w dniu 7 października 2016 r. oraz w dniu 29 maja 2018 r. powód nie opublikował na swojej stronie internetowej wykazu przedsiębiorców wymienionych w art. 4ba ust. 1 Pe, uznać należało, że powód nie wykonał ciężącego na nim obowiązku, o którym mowa w art. 4ba ust. 3 Pe. Mając dodatkowo na uwadze informacje dotyczące częstych awarii strony internetowej Spółki i przywracania strony z kopii bezpieczeństwa, która nie zawierała wykazu oraz fakt, że w toku postępowania administracyjnego i w odwołaniu powód nie przedstawił żadnego dowodu, że na jego stronie internetowej wykaz był skutecznie publikowany, w ocenie Sądu brak było podstaw do uznania, że powód wypełnił prawidłowo wynikający z art. 4ba ust. 3 Pe obowiązek publikacji wykazu, o którym mowa w art. 4ba ust. 1 Pe na należącej do niego stronie internetowej.

Jak wskazano w powołanym przez Prezesa URE w zaskarżonej decyzji orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4 lipca 2002 r. sygn. akt P 12/01, podmioty prowadzące działalność gospodarczą powinny dawać rękojmię profesjonalnego i sumiennego realizowania związanych z nią obowiązków prawnych. Ponadto zgodnie z art. 355 § 2 k.c. na podmiotach prowadzących w sposób profesjonalny działalność gospodarczą ciąży obowiązek wykonywania tej działalności z wymaganą w stosunkach danego rodzaju należytą starannością. Powód jako przedsiębiorca energetyczny posiadający koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie przeladunku i magazynowania paliw ciekłych, obowiązany był do prowadzenia tej działalności w sposób zgodny z przepisami ustawy Prawo energetyczne i wykonywania nałożonych na niego w ustawie obowiązków z należytą starannością. Skoro z okoliczności sprawy wynika, że powód w dniach 7 października 2016 r. oraz 29 maja 2018 r. nie wykonał nałożonego na niego w art. 4ba ust. 1 i 3 Pe obowiązku, ponadto do dnia wydania wyroku w sprawie nie przedstawił żadnego dowodu na okoliczność opublikowania na swojej stronie internetowej wskazanego w tych przepisach wykazu przedsiębiorców, oraz mimo powtarzających się awarii strony internetowej nie podejmował działań w celu ustalenia przyczyn nieprawidłowości i ich usunięcia przez firmę informatyczną, obsługującą stronę internetową Spółki, nie sprawdził stanu faktycznego i bezpodstawnie przyjmował, że wykaz był prawidłowo publikowany, uznać należało, że wbrew ciężącemu na nim obowiązkowi nie wykonywał koncesjonowanej działalności gospodarczej z należytą starannością.

Podkreślenia wymaga, iż zgodnie z jednoznaczną dyspozycją art. 4ba ust. 3 Pe przedsiębiorca spełniający wymagania określone w art. 4ba ust. 1 Pe publikuje wykaz na stronie internetowej. Ze względu na sformułowanie art. 4ba ust. 3 Pe w sposób kategoryczny, który nie przewiduje żadnych wyjątków, nie było potrzeby zawierania w tym przepisie szczególnego zastrzeżenia, iż awaria strony internetowej będzie traktowana, jako niewywiązanie się z obowiązku ustawowego. Wobec tego podnoszenie w odwołaniu, że z ustawy nie wynika, iż awaria strony internetowej będzie traktowana jako niewykonanie obowiązku, miało w sprawie znaczenie irrelevantne.

Wobec ustalenia, że wbrew twierdzeniu odwołania powód nie publikował wykazu na stronie internetowej od początku wprowadzenia tego obowiązku, tj. od 7 października 2016 r., zarzut powoda dotyczący naruszenia art. 4ba ust. 3 w zw. z ust. 1 Pe w sposób wskazany w odwołaniu należało uznać za nietrafny.

Po stwierdzeniu, iż powód nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 4ba ust. 3 Pe, polegającego na publikacji wykazu na posiadanej stronie internetowej, Prezes URE zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 1h Pe w zw. z art. 56 ust. 2 Pe zobowiązany był do nałożenia na powoda kary pieniężnej w wysokości określonej w z art. 56 ust. 2h Pe.

W sprawie bezsporne jest, że postanowieniem z dnia 13 grudnia 2019 r. Prezes URE sprostował zaskarżoną decyzję w zakresie oznaczenia w sentencji siedziby powodowej Spółki. Postanowienie to nie zostało przez powoda zaskarżone i jest prawomocne. W zw. z tym podniesiony w odwołaniu zarzut naruszenia art. 56 ust. 2 w zw. z art. 30 ust. 1 Pe w zw. z art. 104 § 1 w zw. z art. 107 § 1 pkt 3 k.p.a. poprzez błędne oznaczenie strony nie miał znaczenia w sprawie i nie zasługiwał na uwzględnienie i mógł stanowić podstawy do uchylenia zaskarżonej decyzji.

Odnosnie podniesionych w odwołaniu zarzutów naruszenia przepisów proceduralnych, wskazać należało, że zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowiskiem Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (SOKiK) jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, według reguł kontrydiktoryjnego postępowania cywilnego. W prowadzonym postępowaniu odwoławczym SOKiK nie ogranicza się wyłącznie do badania legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowo-administracyjnym. SOKiK zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu obowiązujących w postępowaniu cywilnym zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązków stron w postępowaniu dowodowym. W świetle powyższego nawet gdyby przyjąć, iż w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych to, o ile nie stanowią one podstawy do stwierdzenia nieważności decyzji, nie mogą prowadzić do uchylenia decyzji i nie mogą być przedmiotem postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 roku sygn. akt III CRN 120/91 OSNC 1992 Nr 5, poz. 87; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 roku sygn. akt I CKN 265/98 OSP 2000 Nr 5 poz. 68; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 roku sygn. akt 351/99 OSNC 2000 Nr 3 poz. 47; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 roku sygn. akt I CKN 1036/98 LEX Nr 52708; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 roku, sygn. akt III SZP 2/05 OSNP 2006/19-20/312).

Wobec ustalenia na podstawie informacji znajdujących się w złożonych przez powoda w toku postępowania administracyjnego dokumentów, że po raz pierwszy powód opublikował wykaz na stronie internetowej w dniu 4 listopada 2016 r. oraz dokonania ustaleń co do braku realizowania przez powoda obowiązku w sposób ciągły, występowania awarii strony internetowej powoda i każdorazowego zastępowania zawartości kopią strony z dnia 29 października 2016 r. Sąd na zasadzie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. pominął zgłaszane w odwołaniu dowody z zeznań świadków i przesłuchania strony uznając, że okoliczności, których wykazaniu miało służyć dopuszczenie wnioskowanych dowodów, zostały stwierdzone dokumentami znajdującymi się w aktach administracyjnych i nie wymagały udowodnienia, nie były kwestionowane przez pozwanego i nie budziły wątpliwości Sądu, a ich przeprowadzenie nie było konieczne i nie miało wpływu na rozstrzygnięcie sprawy.

W odniesieniu do dowodów z dokumentów wskazanych w odpowiedzi na odwołanie, wskazać należało, że znajdowały się w aktach administracyjnych i z urzędu należały do materiału dowodowego w sprawie.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności Sąd Okręgowy, wobec braku podstaw do uwzględnienia oddalił odwołanie, jako bezzasadne - art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że powód jako strona przegrywająca sprawę, zobowiązany jest do zwrotu Prezesowi URE kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalone w oparciu o § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 265).

Sędzia SO Witold Rękosiewicz.